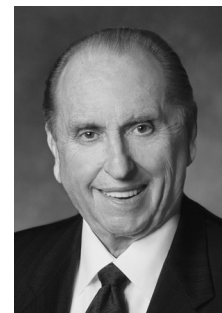

predsjednik
Thomas S. Monson

Odani vjeri naših predaka

John Linford je imao 43 godine kad su on, njegova supruga Maria i njihova tri sina odlučili napustiti svoj dom u Gravellyju u Engleskoj i proputovati tisuće kilometara kako bi se pridružili svecima u dolini Velikog slanog jezera. Za sobom su ostavili svojeg četvrtog sina, koji je služio misiju, prodali imovinu i u Liverpoolu se ukrkali na brod *Thornton*.

Putovanje morem do New York Cityja, a zatim kopnom do Iowe, proteklo je bez problema. Međutim, nevolje su počele nedugo nakon što su obitelj Linford i drugi sveci posljednjih dana koji su plovili na brodu *Thornton* 15. srpnja 1856. napustili Iowa City, kao dio nesretne skupine Jamesa G. Willieja s ručnim kolicima.

Oštro vrijeme i mukotrпно putovanje uzeli su svoj danak kod mnogih u skupini, uključujući i Johna. S vremenom je postao tako bolestan i slab da su ga morali vući u kolicima. Kad je skupina pristigla u Wyoming, njegovo se stanje značajno pogoršalo. Spasilačka služba je u Salt Lake City pristigla 21. listopada, nekoliko sati nakon što je Johnovo smrtno putovanje završilo. Preminuo je rano tog jutra uz obale rijeke Sweetwater.

Je li Johnu bilo žao što je udobnost i lagodnost zamijenio borbom, oskudicom i teškoćama vođenja svoje obitelji u Sion?

»Ne, Maria,« rekao je svojoj supruzi netom prije svoje smrti. »Drago mi je što smo došli. Neću poživjeti da stignem do Salt Lakea, ali ti i dečki hoćete i ne žalim ni

zbog čega kroz što smo prošli ako naši dečki mogu odrasti i podići svoje obitelji u Sionu.«¹

Maria i njezini sinovi završili su svoje putovanje. Kad je Maria preminula gotovo 30 godina kasnije, ona i John za sobom su ostavili nasljeđe vjere, službe, predanosti i žrtve.

Biti svetac posljednjih dana znači biti pionir jer se pionir definira kao »onaj koji ide prije kako bi pripremio ili otvorio put koji će drugi slijediti.«² A biti pionir znači upoznati se sa žrtvom. Premda se od članova Crkve više ne traži da napuste svoje domove i putuju u Sion, često moraju ostaviti stare navike, dugogodišnje običaje i drage prijatelje. Neki donose teške odluke da ostave članove obitelji koji se protive njihovom članstvu u Crkvi. Međutim, sveci posljednjih dana nastavljaju dalje moleći se da ih njima najdragocjenije osobe ipak razumiju i prihvate.

Put pionira nije lagan, no mi slijedimo korake prvotnog pionira – Spasitelja – koji je išao naprijed, pokazujući nam put koji trebamo slijediti.

»Hajdete za mnom,«³ pozvao je.

»Ja sam put, istina i život,«⁴ izjavio je.

»Dođite k meni,«⁵ pozvao je.

Put može biti pun kušnji. Nekima je teško izdržati podrugljive i neukusne opaske ludih koji ismijavaju čudoređe, poštenje i poslušnost Božjim zapovijedima. Svijet je uvijek omalovažavao pridržavanje načelima. Kad je Noi rečeno da izgradi arku, ljudi je narod pogledao u nebo bez oblaka te se podsmjehivao i rugao – dok nije došla kiša.

Na američkom kontinentu su prije više dugih stoljeća ljudi također sumnjali, osporavali i zanemarivali dok vatra nije zahvatila Zarahemlu, zemlja pokrila Moronihu, a voda progutala grad Moroni. Više nije bilo rujanja, ismijavanja, razuzdanosti ni grijeha. Zamijenjeni su sumornom tišinom, gustom tamom. Isteklo je Božje strpljenje, njegov se raspored ispunio.

Maria Linford nikad nije izgubila svoju vjeru unatoč progonu u Engleskoj, mukama na putovanju jer »na zapadu... čeka novi dom«⁶ i kasnijim kušnjama koje je doživjela radi svoje obitelji i Crkve.

Na pogrebnoj svečanosti posvećenoj uspomeni na Mariu 1937., starješina George Albert Smith (1870.–1951.) je upitao njezino potomstvo: »Hoćete li živjeti odani vjeri svojih predaka? Nastojte biti dostojni žrtvi koje su [oni] učinili za vas.«⁷

Dok nastojimo izgraditi Sion u svojim srcima, svojim domovima, svojim zajednicama i svojim zemljama, sjetimo se nepokolebljive hrabrosti i trajne vjere onih koji su dali sve što su imali kako bismo mi uživali u blagoslovi- ma obnovljenog evanđelja, s njegovom nadom i obeća- njem kroz Pomirenje Isusa Krista.

NAPOMENE

1. Vidi Andrew D. Olsen, *The Price We Paid* (2006.), 45–46, 136–137
2. *The Compact Edition of the Oxford English Dictionary* (1971.), »pioneer«
3. Luka 18:22
4. Ivan 14:6
5. Ivan 7:37; vidi i 3. Nefi 9:22
6. »Hajdemo Sveci«, *Crkvena pjesmarica*, br. 7
7. Vidi Olsen, *The Price We Paid*, 203–204

NAUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Razmotrite upitati one koje podučavate da se sjetite ljudi iz svojih života koji su išli prije njih i za njih bili pioniri. Zatim ih upitajte kad su oni trebali biti pioniri i pripremiti put za druge. Pozovite ih da promisle o trenucima kad su se trebali žrtvovati i zašto je vrijedilo to učiniti. Zatim ih možete potaknuti da napišu svoje svjedočanstvo o »prvotnom pioniru«, Spasitelju.

MLADI

Odani svojoj vjeri

Predsjednik Monson priča o jednoj pionirskoj obitelji i zatim citira predsjednika Georgea Alberta Smitha: »Hoćete li živjeti odani vjeri svojih predaka? Nastojte biti dostojni žrtvi koje su [oni] učinili za vas.« Bilo da imate pionirske pretke ili da ste prvi naraštaj članova Crkve, ugledate li se na primjere vjere za vodstvo i snagu? Evo dobrog načina kako možete početi:

1. Načinite popis osoba kojima se divite. Mogu biti članovi vaše obitelji (prošli i sadašnji), prijatelji, vođe Crkve ili ljudi iz Svetih pisama.

2. Zapišite osobine koje imaju, a koje vam se sviđaju. Je li vaša majka doista strpljiva? Možda je vaš prijatelj ljubazan prema drugima. Možda volite hrabrost kapeta- na Moronija.

3. Odaberite jednu osobinu s vašeg popisa i zapitajte se: »Kako mogu steći ovu osobinu? Što trebam učiniti kako bih to razvio/la u svojem životu?«

4. Zapišite svoje planove za razvijanje ove osobine i postavite ih negdje gdje ćete ih često vidjeti kako bi vas podsjećali na vaš cilj. Molite Nebeskog Oca za pomoć i redovito provjeravajte svoj napredak. Jednom kad osje- tite da ste uspješno razvili ovu osobinu, možete odabrati novu na kojoj ćete poraditi.

Sjetite se da dok u sebi razvijamo velike osobine, ne samo da poštujemo vjeru svojih predaka i žrtve koje su učinili nego također možemo biti trajan utjecaj onima oko nas.

DJECA

I vi ste pionir!

Pioniri su ljudi koji pripremaju put koji će drugi slijediti. Nacrtajte sliku ili pronađite fotografiju jednog od svojih predaka. Možete li pronaći priču o tome kako su pripremili put koji vi slijedite? Napišite dva načina kako možete biti pionir danas. Svoje ideje možete iznijeti na sljedećoj kućnoj obiteljskoj večeri!

Naš potencijal za roditeljstvo

Uz molitvu proučite ovaj materijal i tražite spoznaju o tome što iznijeti drugima. Kako će razumijevanje dokumenta »Obitelj: Proglas svijetu« povećati vašu vjeru u Boga i blagosloviti one na koje pazite tijekom kućnog posjetiteljstva? Za više informacija posjetite: reliefsociety.lds.org.

Vjera, obitelj, potpora

»Bilo je nužno da duhovna djeca Božja imaju smrtno rođenje i priliku napredovati prema vječnom životu,« podučavao je starješina Dallin H. Oaks iz Zbora dvanaestorice apostola. »U svjetlu konačne svrhe velikog nauma sreće vjerujem da su naša djeca i naši potomci najveće blago na zemlji i na nebu.«¹

Starješina Neil L. Andersen iz Zbora dvanaestorice apostola je rekao:

»Vjerujemo u obitelj i vjerujemo u djecu...

‘Bog je [Adamu i Evi] rekao: Plodite se i množite i napunite zemlju’ [Postanak 1:28]...

Ova zapovijed nije zaboravljena ili stavljena postrance u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana.«²

Premda ne postanemo svi roditelji u ovom životu, možemo njegovati djecu svih uzrasta. Uživamo u blagoslovima jer smo dio obitelji

Nebeskeg Oca i doživljavamo radosti i izazove jer smo dio vječne obitelji. A mnoge roditeljstvo očekuje u vječnosti koja predstoji.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

Psalmi 127:3; Matej 18:3–5;

1. Nefi 7:1; Mojsije 5:2–3

Priče stvarnih ljudi

»Mnogi glasovi iz svijeta danas marginaliziraju važnost imanja djece ili predlažu odgađanje ili ograničavanje broja djece u obitelji,« rekao je starješina Andersen. »Moje kćeri nedavno su me uputile na blog koji piše majka kršćanka (koja nije naše vjere) s petoro djece. Komentirala je: [Odrastajući] u ovoj kulturi, vrlo je teško steći biblijsko gledište na majčinstvo... Djeca su rangirana daleko ispod fakulteta. Zasižno ispod putovanja svijetom. Ispod mogućnosti da se izađe navečer

radi zabave. Ispod bildanja svog tijela u teretani. Ispod bilo kojeg posla koji možete imati ili se nadate da ćete ga dobiti.’ Zatim dodaje: ‘Majčinstvo nije hobi, ono je poziv. Ne skupljate djecu zato što su vam slađa od poštanskih markica. To nije nešto što činite ako nađete vremena za to. To je ono za što vam je Bog dao vremena.’«³

NAPOMENE

1. Dallin H. Oaks, »The Great Plan of Happiness«, Ensign, studeni 1993., 72, 75
2. Neil L. Andersen, »Children«, *Liahona*, studeni 2011., 28
3. Neil L. Andersen, »Children«, 28

Razmotrite sljedeće

Na koje je načine naša zemaljska obitelj poput naše nebeske obitelji?